

Den Lof-sangh Zachariæ.

Den Lof-sangh Zachariæ.

LUCE I. vers 68.

68 Geloost
[3p] de Heere/
de Godt Is-
raëls / want hy
heest besocht
ende verlossin-
ghe te weghe ge-
bracht sijnen
volcke.

69 Ende heest
eenen hoozn
der saligheyt/
ons opgherecht/
in het hups
Davids sijnes
knechts.

70 Gelijck hy
gesproken heest
door den mondt
sijner heyligher
Propheten / die
van den begin-
ne der wereldt
[geweest zyn].

71 [Samelijck]
eenen verlossin-
ge van onse vpa-
anden/ ende van
de handt aller
der gene die ons
haten.

72 Op dat hy
barmhertigheyt
dede aan onse
Vaderen / ende
gedachtigh wa-
re sijnes heylis-
gen verbonts:
73 [Ende] des
eedes / dien hy
Abrahams onsen
Vader gheswo-
ren heeft / om
ons te geven.

D At doch de Heer 3p ghemaecht groot / Israëls Godt
3p gepresen / Die sijn volck heest in anghst en noodt Be-
socht/ en verlost uyt desen/ Enden hoorndes hepls op-gerecht
In 't hups van David sijnen knecht/ Soo hy hadde te boren
Door sijner heyligher Propheten mont / Wel voor-sepdt
tot eenigher stont / Den Vaderen van hem uytverkozen.
2 Dat wyp souden wesen bevrijt Van der macht onser vstanden/
En los gemaecht zijn nutter ijt / Uyt der ongunstiger handen
Op dat hy toonde sijn goethept/ Onsen Vaderen toegesept: Dat
hy oock is gedachtigh Sijns verbonts/ en oock sijnes Eeds voo-
ten/ Dien hy Abraham heeft gedaen/ Onsen Vader in 't ge-
loobe